

med Alderstillaæg af 200 Rd. for hver 3 Aars Tjeneste indtil 2,400 Rd.;

for Departementschefer 2,600 Rd., stigende med Alderstillaæg af 200 Rd. for hver 3 Aars Tjeneste indtil 3,600 Rd.

For de under Finantsministeriet reorganisierende 2 Generaldirecteurer (for Postvæsenet m. v. og for Skattevæsenet) har Lønningen hidtil været fastsat til 4,500 Rd., hvoraf Generalpostdirecteuren dog kun har erholdt udbetalt 3,800 Rd. foruden i midlertidig Lønningsforbedring 200 Rd., altsaa ialt 4,000 Rd. paa Grund af, at der er tillagt ham Embedsholdig. Idet man formener, at de ovenfor udviklede Principer ogsaa bør bringes til Anvendelse paa disse Embeder, foreslaaes Lønningen for dem fastsat 400 Rd. høiere end for de øvrige Departementschefer, altsaa til 3,000 Rd., stigende med Alderstillaæg for hver 3 Aars Tjeneste indtil 4,000 Rd., hvilket er den samme Lønning som den, der er tillagt Høiesteretsassessorer.

For den under Generalpostdirecteuren fungerende Telegraphdirecteur, der for Tiden lønnes med 3,000 Rd., findes der passende at kunne normeres en Lønning, der omtrent holder Midtveien mellem Lønningerne for Contoirchefer og Departementschefer. Den foreslaaes derfor fastsat til 2,200 Rd., stigende med Alderstillaæg til 3,000 Rd.

For det lægekyndige Medlem af Bestyrelsen for de militaire Underklassers Pensionering samt Invalidforsørgelsen er der ikke ved Lov normeret nogen bestemt Lønning. Den nuværende Embedsmand lønnes med 1,200 Rd., hvoraf 400 Rd. opføres som personligt Tillæg. Ogsaa paa dette Embede har man foreslaaet Principet i Loven af 1860 overført, saaledes at der derfor fastsættes en Lønning af 800 Rd. (Lønning for næstældste Corpslæge efter Lov af 25de Juli 1867 § 22) stigende med Alderstillaæg af 200 Rd. hvert 5te Aar indtil 1,200 Rd. (Lønning for de yngste Overlæger efter Hærens Lønningslov).

Hvad Medhjælpssummerne angaaer, har man alt i det Foregaaende henviist til den medfølgende Dpgjørelse (s. Side 32—38) og skal kun her bemærke, at man i Reglen er kommen til de ved hver Afdeling anførte Tal ved at beregne

Assistentlønningerne vedtende mellem 400, 450 og 500 Rd. og Skriverlønningerne til 300 Rd., samt at forhøje de saaledes udkommende Summer — med et Tillæg for Budhjælp — for de $\frac{2}{5}$'s Vedkommende med Sædtillaægets ovennævnte 10aarige Gjennemsnitsbeløb. Man har saaledes ogsaa i dette Punkt holdt sig til Loven af 31te Marts 1860, men har dog for de hidtilværende Fællesafdelingens Vedkommende i den her foretagne Beregning, der ligger til Grund for Forslaget, ikke ganske kunnet lade Hensynet til de nu bevilgede Beløb ude af Betragtning, idet disse ere afpassede efter de bestaaende Forhold og det nuværende Behov. Ligesom de fra den bestaaende Tilstand overgaaende Forhold kunne medføre, at en noget anden Regulering af de enkelte Lønninger indtil videre maa bibeholdes, saaledes er det derhos overhovedet forudsat, at Ministerierne indenfor de fastsatte Hovedsummer maae have fri Haand med Hensyn til Fastsættelsen af de enkelte, efter de forskellige Forhold afpassede Lønninger.

For at give en detailleret Oversigt over det finantsielle Udbytte af Forslaget lader man (s. Side 22—31) medfølge en Sammenstilling mellem de nu til Lønninger for Embedsmænd og til Medhjælp medgaaende Beløb og de tilsvarende Udgifter efter Forslaget. For at lade Størrelsen saavel af Begyndelses- som af Slutningslønningerne faae behørig Indvirkning paa Sammenligningen, er det ved Fremstillingen af Forslaget paa dette Sted valgt at opføre den lige mellem Maximum- og Minimumslønningen liggende Størrelse for hvert enkelt Embede. Den samme Fremgangsmaade er derhos ogsaa her, forsaavidt Fremstillingen af de nuværende Lønninger m. v. angaaer, valgt for de Embeders Vedkommende, der ere aflagte efter Loven af 31te Marts 1860, idet der til den saaledes udkomne Lønning er lagt Sædtillaæg efter Gjennemsnittet af de siden hiin Lovs Ikrafttræden forløbne 10 Aar — fra hvilket Gjennemsnit man ogsaa ovenfor er gaaet ud —, hvorhos Medhjælpssummerne her ere opførte med de for 1869—70 uden Sædtillaæget bevilgede Beløb, forøgede i Genhold til § 4 i Loven af 1860 med Sædtillaæget af $\frac{2}{5}$ af dem, dette beregnet som forment. Efter hvad